

NUNDINÆ
STURBRIGIENSES,

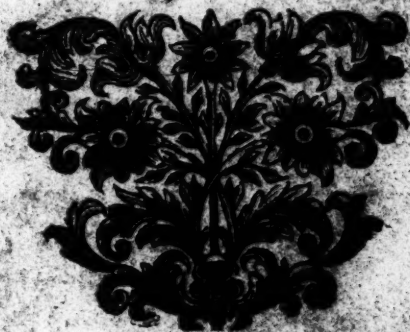
ANNO 1702.

1213. R. 22

In fine adjiciuntur duo alia Poemata.

AUTHORE T. H. Cantabr.

/R

L O N D I N I
Impensis Jacob Tonson, 1709.

(*Pretium 6d.*)

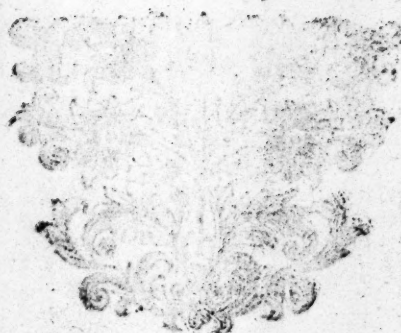
UNIVERSITY

OF THE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY

OF THE

LIBRARY

OF THE

B L

LECTORI S.

IX herclè, credideram fore ut earum nugarum, *Vi*ro jam factò suscipienda *Mi*hi esset *Defensio*, quarum oportuerat me, tum quidem cum scriberem, puduisse, licet *Puerum*. Sed hoc oneris imposuit *Bibliopolarum* par nobile, contendentium mendaciis & impudentia: in qua quidem *Contentione*, uter utrum superaverit dicere, *Ego in me non recipio*. Alter quippe, *Nandinas* suas jussu tandem edidisse se meo; Alter, corrigente me praelum, brevi suas editurum se, pollicetur: *Miram utriusque frontem!* Immo, adeò non jussu, ut ne permissu quidem meo! Cum itaque foetum mihi obtrudi vel hoc meo, quantumvis deformi, deform-

LECTORI.

*formiorem viderem; satius planè duxi
adhibito in consilium amico uno & alte-
ro, mearum tantùm solius mendarum
pœnas luere: &, ut Viri Ingeniosissi-
mi verbis utar, (idque meliori jure quàm
ipse iis usus est licet suis;) placuit ma-
los Versus edere, ne pejorum invitus
Author fierem.*

*Quæ in fine adjiciuntur, publici juris
olim facta sunt, in Comitiiis Cantabrigi-
ensibus. Oblatam ergo jam Occasionem
arripio, errorem, qui præ nimia festina-
tione calamo exciderat, emendandi. Vale.*

NUN-

NUNDINÆ

STURBRIGIENSES.

Xpositas latè Cami prope flumina
merces,

Divitiasque loci, vicosque hominum-
que labores,

Sparsaque per virides passim magalia
campos,

Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur

Cyllenes gelido peperisse in vertice Maja;

Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem:

Te matutinis precibus mercator adorat

Anxius, innumerasque recensens ordine gazas,

Grande tibi Pario spondet de marmore signum,

Si bonus annueris, multusque advenerit emtor,

Si pellis fures, nec quicquam surripis ipse:

Ergo ades, & fidâ duc me per singula dextra.

B

Et

Est in conspectu *Granta*, notissima fama
 Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,
 Et servile jugum; Domus hic fundata vetustâ
 Religione stetit: sanctæ tenuere Sorores:
 Nostra ah temporibus quantum mutantur ab illis!
 Nunc solum tantæ fas est operosa videre
 Fundamenta Domûs, & non sine laude ruinas:
 Sanctarum at remanent vestigia nulla Sororum.

Incipit ex illo notos *Sturbrigia* campos
 Ostentare procul: (vocis quænam hujus origo,
 Quam patriam agnoscat, Britonâsne an Saxonas inter
 Nata fit, an Danos potius velit illa parentes
 Quærere distulimus; — *non omnia possumus omnes,*)
 Quam simul aspicias, totam huc migrâsse putares
 Sedibus avulsam, quam *Thamisis* alluit, urbem.

At, prius optati quam fisteris æquore campi,
 Pauca docendus eris; paucis, adverte, docebo.
 Quisquis es, o igitur moneo, dum *Sirius* ardet,
 Pulvereaſque ciet tempestas plurima nubes,
 Si tantum paucos, iterumque iterumque rogando,
 Extorquere assēs potes a custode severo,
 Ire Pedes noli; longum est iter, & tibi rhedam,
 Quâ vectere, bonam solidi pars quarta parabit.
 Non tamen hâc ratione velim te scandere currum,
 Quâ *Corydon* nostram, qui nuper missus in Urbem,
 Viderat haud unquam rhedam, nisi quâ pater olim

Et

Et scenum, Cereremque domum portare solebat.
 Artificis miratur opus, fabricamque, rotasque,
 Axemque, & quid non? sedet ille, insuetaque vultu
 Gaudia testatur, nec jam tibi, Phoebe, caballos
 Invidet ille tuos, licet ipsum sæpe Magister
 (Nafonis quondam legeret cum dulce poemâ)
 Multa Phlegonte super, super & Pyroënte doceret.

Præterea est operæ pretium, nec parva voluptas
 Audire Aurigas convitia mutua dantes;
 ' Hûc. Domine, unus ait, bijugi mihi namque parati
 ' Expectant virgæ monitum. — Solertior alter
 Clamantis prævertit equos, & sede relicta
 Defluit in terram pernix, & talibus inquit,
 (Ostia dum pandit, mollitque sedilia dextrâ.)
 ' Ne quæso, ne crede isti: mendacior alter
 ' Non est; nam, quamvis se dixerit esse paratum,
 ' Ingrediare modò, fallet, cogetque sedere
 ' Invitum, nec tetque moras, pluresque manebit;
 ' Te contentus Ego. — Quid non facundia possit!
 Ille quidem suavit, penitusque intraverat unus
 Pes currum, primoque in limine pendulus hæsi;
 Non tulit hoc alter, plenus sed defilit irâ
 Torva tuens, ceu sæpe canis, si quando voracem,
 Dentibus infrendens albis, meditetur in hostem
 Horrida bella, velitque abreptam ulciscier escam.
 Pone venit tacitus, colaphumque infringit; at ille,
 (Sensit enim) pariter respondet, & istibus ictus

Ingeminat: quanto, proh Divi, utrinque fragore
 Insonuere genæ, gemitumque dedere crepantes!
 Extemplò coëunt vulgus, studiisque repente
 Scinduntur variis; partes, prout cuique libido est,
 Accipiuntque suas, & dant solantia dicta,
 Dum favet aurigæ huic alter, favet alter et illi.
 • Tolle caput, solidoque magis confide cerebro
 Dixerat Hic: ast Adversarius — Ilia subter
 • Pugnosingere nunc, animamque huic excute totam.
 Talibus inter se monitis hortantur amicū
 Quisque suum, donec tandem civilis Enyo
 Bacchari coepit jam latius, undique serpit
 Dira lues, pugnam ornat quisque, legitque virum vir,
 Tum verò avulsos, auræ ludibria crines
 Cernere erat, largosque cruoris currere rivos.
 Hic Ego (nam nec me famâ labor Istlimius unquam
 Clarabit pugilem, nec sunt ea prœlia cordi)
 Dum nesciret adhuc cui det Victoria laurum,
 Et dubiis nunc huc nunc illuc tenderet alis,
 Pugnantes de me linquo, currumque propinquum
 Scando citus, camposque peto, celebresque tabernas.
 Quò simul ac ventum, nummo de more soluto,
 Dimitto Automedonra meum, vicosque per omnes
 Erro vagus, quocunque pedes, animusque ferebant;
 Et modo per densos saccorum ducor acervos,
 Difficilis modo fit per olentes semita pisces;
 Nunc obstant carpenta viæ, nunc tardat euntem
 Turba frequens hominum, lassas jam verberat aures

Raucus

STURBRIEISES.

5

Raucus clamor anūs, vendentis poma, nucesque:
 • Elige, quæ mavis, sunt optima poma, nucesque.

Parte aliâ, buccas inflatus turpiter ambas,
 Stat tubicen, populūque vocat, mirac'laque pandit.
 • Hic Elephas, hic ille, inquit, *Getulia* qualem
 • Non vidit, cujus conscendere nobile dorsum,
 • Si foret in terris, optaverit *Hannibal* ipse;
 • Denos ille homines, ingentia pondera, tergo,
 • Aure utrâque duos, totidemque proboscide gestat;
 • Reginæ nomen si tantum audiverit *ANNÆ*,
 • Gaudet, & egregium placido ore fatetur amorem.
 • At Turca, & Turcâ Lodoix immanior, iras
 • Accendunt cordi, furiataque pectora versant.

Progressum ulteriùs me parvula charta, legendam
 Festivus quam præbet homuncio, sistit, at illa
 Spirantis miranda refert spectacula ceræ.
 Illic defuncti circum regale *Wilhelmi*
 Stant comites bustum, dominumque queruntur ademptum.
 At tu, spectator, socias ne respue guttas
 Miscere, extremum meriti vectigal honoris.
 Parte aliâ ingreditur, plausūque accepta secundo
 Imperium *Anna* capit, soliumque ascendit avitum.
 Stat simul *Eugenius*, palmam cui bella recentem
 Æternasque parat felix victoria laudes.
 Horrida sed *Puer Hispanus* non sustinet ora,
 Et quærit latebras, & currere velle videtur.

Qua

Quò tamen usque inter pomæria sola vagamur?
 Actum quippe nihil, mediam nisi protinus urbem
 Visimus, inque ipsâ vestigia pono Suburrâ.
 Hic autem, quodcunque ingenti cernitur orbe,
 Pulchra tibi præstant compendia, sive tabernas
 Diversas, hominum seu contemplabere mores.

Qualis ubi pulsus procul æstas aurea nimbis
 Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
 Hybleas invitat apes, pars roscida circum
 Prata volant, referuntque thymo turgentia crura:
 Condere pars latebras, pulchrisque liquentia mella
 Certatim stipare favis, opus acriter urget
 Quæque datum, resonant cellæque & cerea regna;
 Haud secus exercet sese per compita vulgus
 Mercuriale, instant operi, quò quemque parandi
 Dulce vocat studium, diversaque cura negoti.
 Tum merces culpæ emptor, laudare paratus
 Venditor, infidiasque, alternaque retia tendunt.
 Cum lucro, quodcunque potest, mercarier alter,
 Alter vendere avet, cautusque & providus audit,
 Si male prudentem quis fallere possit amicum.

• Novi (ego dicebat quidam, simul explicat omnes,
 Quotquot habet, versâtq; manu, quamq; ordine, merces)
 • Quàm soleant omnes proprias res tollere, contrâ
 • Deprimere alterius, sed sic mihi prospera cuncta
 • Cedant, ut non his meliores mercibus usquam

Inve.

'Invenies, quamvis cunctas scrutere tabernas.
 'Nec sum ex illorum numero, qui plus semel huc se
 'Haud conferre audent, mercatorve unius anni:
 'Namquoties hoc tempus adest, haud segnius & nos
 'Adsumus, ut jam non redeat constantior annus.
 'Omnes me nōrunt; decimus September habetur,
 'Ex quo me vidit vicina tota morantem
 'Hāc ipsā statione——loqui jam plura volenti,
 'Nil equidem hāc habeo contra quod dicere possum;
 '(Emtor respondet,) pretium sed displicet ——'Eia!
 'Siqua fides, ago jam tecum, quo, si pater esses,
 'Tecum āgerem pacto, fraterve, (nec ille profecto
 Mentitur, fratrem fraudare, patremque paratus.)
 '—— Hāc aliis narra, nam nos non credimus: An tu
 'Nil unquam me emisse putas? Quid denique prodest
 'Quod sit mercatura quotannis, vendere merces
 'Si pluris non *Granta* solet? proinde accipe, si vis,
 'Quod dixi, pretium---Possē modo, at hācce minoris
 'Auferet à me nemo, fores ego claudere certè
 'Prætulerim, vacuāque domum migrare crumenā.
 'Ut libet, & valeas---Et tu---Vix protulit unum
 Ille pedem, vocat hic abeuntem & talia fatur.
 'Dure nimis cur ah prohibes me vivere? verūm,
 'Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer.
 'Spero loci posthac quod non eris immemor hujus,
 'Quandocunque opus est, veniesque benignior olim.
 'Scit cœlum, scis ipse, licet non scire fateris,
 'Quam mihi nil ex hoc possit contingere lucrī.

His

His reliqua inter sese agitat commercia turba
 Fraudibus; è cunctis cognoscere sufficit unum.

Jam verò deficite oculos, paulumque togata
 Turba vide quid agat, namque hic versantur & ipsi,
 Quorum pulvereo verruntur Syrmate vici.

Aeris egens siquis, (qualem persæpe fuisse
 Me non diffiteor, neque enim me inopem miserumque
 Si Fortuna tulit, vanum tulit atque superbum.)
 Hùc illuc errare, oculosque per omnia circum. —
 Ferre avidos amat, atque animum oblectare tuendo.
 (Ah miseras plantas, dominus quæis contigit iste!)
 Nil agit infelix, nec, quod speravit, habebit.
 Tantùm inter densas, spectacula splendida gazas
 Ambulat indefessus, ibi suspirat, & eheu!
 Cur tantùm arridetis ait? vel cur ego pauper,
 Cum tantùm arridetis? — inanibus indulgere
 Nil refert votis, nec adest clamata Pecunia;
 Obstant fata, malique ira implacabilis affri.

Sunt, quibus unum opus est, ubi fervet plurima turba
 Crispatos ferro crines, myrrhæque madentes
 Ostentare; satis nempe hi fecisse videntur,
 Si placeant vulgo, nymphæve morentur ocellos.

Est quoque, quem præceps juvet alea, cernere talos
 Currentes gaudet, sonitumque audire fritilli.

Ah

Ah fuge damnosos jactus, fuge cautus avara
 Tecta procul nam ni flavo tibi virga metallo
 Pullulet, aurataque fluat Pactolus in arcâ.
 Heu! frustra amissos flebis cum tempore Nummos.
 Ille igitur solus vellem huc descendat, abundè
 Æris cui, cerebrique parum est, cui crassa Minerva
 Blanditur, sortemque jubet sperare faventem.
 Huic etenim, infanti quondam, charissima mater
 Pingue caput mulcens, macte, ô mi parvule, dixit,
 Macte puer, nam si quid anus, si quid sacra veri
 Vox habeat, multos non illaudata per annos,
 Fortunatus eris. —

E regione domus trabibus contexta salignis
 Cernitur, ignavis sedes lassisque viarum
 Opportuna satis: spatiosas possidet ædes
 Graius homo (ut perhibent) quocum certare nec audet
 Pindarus hic noster, sordetque *Batesius* ipse:
 (*Dorothea* una novo rivali cedere nescit:
Dorothea, ingenio pollens, & mille placendi
 Artibus, & cuncti gnara & studiosa palati.)
 Non illo quisquam fragrantem fundere Team
 Scit melius, dulcemve molâ versare Cocoam.
 Hanc, angusta obstat si res majoribus ausis,
 Ne dubites intrare casam, tibi scilicet auro
 Non opus est ullo, nec copia quaeritur illic;
 Sed bene securum reddent te quatuor Asses:
 Hos modo fer tecum, te non felicior alter

Testa subit, nulli plures solvuntur honores;
 Omnibus unus honos, & sedes omnibus una,
 Defunctas Orcus non accipit æquior Umbras.
 Hic quodcunque novum Aufonijs molitur in oris
Eugenius, legitur: miseros seu fallere Gallos
 Fraude velit, bello seu credere malit aperto;
 Seu virtus sit, sive dolus, mirandus utroque.
 Victrices, en! cerno aquilas, atque omnia lætus
 Accipio, haud illæ frustra per nubila pennas
 Exercent, solum assuetæ portare Tonantem.
 Sed neque quid nostræ valeant audire phalanges
 Te pigeat, sunt & nobis pugnare parata
 Pectora, difficilemque haud averfantia Martem.
 Quid non *Churchilij* dextrâ sperare licebit
 Auspiciisque *Anna*? Gallorum *Flandria* Strage,
Cressiacique iterum spumabunt sanguine campi.
 Ite alacres igitur quæcunque in prælia, fortes
 Ite Animæ, Superi pro vobis arma capeffunt
 Omnes, inque ipsum sua stant perjuria Gallum.
 Forte quid *Ormondus* faciat, quâ classis arenâ
 Vela legat sinuosa & quas perterreat oras.
 Pagina narrabit verax, sed ne tamen illi
 Tu pius interea felicem parce vovere
 In Patriam reditum, & partas sine sanguine lauros.
 Compeditibus duris inimicas vinciat auras
 Æolus, & tutæ pateant remeantibus undæ.
 O si, quod vellem, possem quoque; me neque vates
 Andinus cæneret melius, nec cederet Heros

Heroi Iliaco, bello & pietate, Britannus.
 Justior has quanquam partes, famamque Patroni
 Arriperet *Rhedycina*, Deus cui dulcia dudum
 Pocula, Castaliosque indulgit amicior haustus.
 Atque Ego, si faciles risissent forte Camæna,
 Nobilius molirer opus : Tu *Granta*, beata
 Audires, Tu *Granta*, duæ cui lumina præbet
Seymoriana domus, nec enim mihi dicere fas est
 Patre magis natone turnes, dum fortiter arces
 Alter Palladias tibi protegit, ornat & alter.
 I decus, i nostrum; sic, cum longæva senectus
 Communem abripuit nobisque tibi que parentem,
 Restet adhuc, cui mox Academia deferet ultro
 Maturos fascès, nec sese sentiat orbam.
 Quo vehor? Icariis ausus me credere pennis,
 Ah! demens, onerique impar sub mole fatisco.
 Ulterius vetuere Deæ, & jam Cynthius aurem
 Vellens, inceptum repetam jubet argumentum.

Haud procul hinc turris, nubes quæ mole superbâ
 Pulsat, ubi dulcesque lyræ fidiumque sonora
 Arrectas plebis concordia detinet aures.
 Clausas densa fores circumstat turba, stupetque,
 Miraturque sonos, & tinnula comprobât Æra;
 Hic aliquis visus sociis festivior, (illi
Andrea cognomen; quis barbarus iste rudisve
 Usque adeo vivit, cui non est *Andrea* notus?)
 Ut multos intro invitet, faciatque lucellum,

Ante fores sublimis adest; hunc pileus ornât
 Versicolor, pictis & floribus æmula vestis:
 Tam pulchram non, Iri, geris, licet induat ipse
 Vestimenta tibi Deus, & sit sartor Apollo.
 Hic stultum simulat, gaudetque jocosus haberi,
 Sed non & simulâsse satis; vult namque videri
 Stultus, & est. Querno quem nitens fuisse colonus
 Suspicit, inque hilares solvit dura ora cachinnos.
 Ah! ne te intrandi capiat tam dira cupido,
 Nec tantum mirare melos, Rhodopeia quamvis
 Plectra reddisse putes, fabricataque flamina Thebas.

Est homo, qui incedit nigrâ comitante Catervâ,
 Cui Baculum insigne officij, quo pellere turbam
 Obstantem, valeatque fores effringere clausas.
 Non tam Myrmidonum turbâ stipatus Achilles
 Trojanos terrere duces, pavidosque solebat
 Sectari Phrygas, immensumque fugare per Æquor.
 Hunc, Juvenes, vitate virum, comitesque nefandos;
 Præcipuè si quem decorabit *Purpura* nota,
Purpura nota nimis: frustra effugisse severi
 Censoris ficto moliris nomine multam;
 Index vestis erit, manifestabitque latentem.
 Tunc tibi tempus erit, magno cum optaveris emtum
 Intactum limen, cum tympana rauca melosque
 Oderis, & monitus serò experiere fideles.

Hoc ego consilium discedens linquo manenti;
Nam me, pertæsum turbæ, magnique laboris.
Et Phoebi ductum exemplo, qui fessus & æger
Rheda præcipitem fugiente relinquit Olympum,
Ad *Grantam* revehit currus propriosque Penates:
Hic Auriga suos, hic sistit Musa caballos.

R A T I O N E S
B O N I & M A L I
S U N T

Æternæ & Immutabiles.

U, quicunque simul confundis Fāsque
Nefāsque,

Virtutēque nihil censes, nisi Nomen
inane.

Ni contrā Leges & Consuetudo va-
lerent :

Siquis forte Tibi, pleno cum Sol nitet orbe,
Jamque dies medius cœlo spectabilis alto est,
Esse diem medium, Solemque nitere negaret;
Nonne hominem egregiè demirareris ineptum,
Et prorsùs mente hunc, vel fronte carere putares?
Ipse quid? en! Vitii, fortis Patronus & acer,
Causam agis; an sanum credis Te, animoque valentem?
Credi-

Credideris licet. atque Deos jures licet omnes.
Non tamen efficies. quin Te vicinia tota
Vitet, uti Medicis caput insanabile centum.

Aurea cum primis acta est mortalibus ætas,
Necdum Astræa hominum commercia fugerat, infons
Quisque fidem coluit, manibusque & pectore purus
Traduxit vacuum scelere & formidine vitam.
Non quia Licetoris virgas, sævâmq; securim
Sanguinei extimuit; sed nondum exempla parentum
Exciderant animo, nec longè a fonte remotus,
Cœnosas haurire infelix cœperat undas.

At simul ejecto Vitia irrupere Pudore,
Disrupto rapidus veluti solet obice Torrens,
Condere tum leges, siquos reverentia Divûm
Movit adhuc, cœpere, fides ne, sacrâque jura
Ipsâque Virtutis penitùs monumenta perirent.

Quod si non aliqua, ut miserè contendis, inesset
Vis nativa Bono, quæ lege antiquior omni.
Cur non, cum in Vitium proni rapiamur, honestis
Postpositisque bonis, inhonesta & prava jubentur?

Scilicet æterna est Virtus, quæ, Regule, visa est
Tam formosa Tibi: certè Dea. Regule, visa est,
Ausus eras præ quâ lachrymantes rejicere a Te
Uxorem, natósque tuos, certúsque redire,

Pœnorum

Pœnorum rabiem & crudelē temerē mortem.
Ergo etiam feri, post tot quoque sæc'la, Nepotes
Usque student. & Te tacito venerantur honore.

At, lucis, metuens, tenebras, & noctis opacæ
Tegmen amat Vitium; sed nec densissima noctis
Umbra valet miserum a *seipso* celare Nocentem.
Intus agit stimulos mens conscia, sēque flagello
Insequitur cæco, Tortore ferocior omni.

Nec quenquam ergo adedò rationis egere putarem
Qui, si, quod turpi satagit conquirere fraude,
Lucrari illud idem posset sine fraude, negaret;
Et voti nollet fieri, nisi crimine, compos.

Jam, sibi qui ignoscit, propriis vitiis satis æquus,
Censorem mendosus agit; desævit & ipse,
Censurâ dignum si quidquam admiserit alter.

Rusticus olim adiit consultum juris, ut aiunt,
percontaturus quid Lex sentiret in hac re:
Bos Vicini, inquit, sepem perrupit, agelli
Tutelam nostri, & viridem pede pressit aristam.—
Pressit aristam, ais, & sepem perrupit? Abito
Securus; causâ vinces: mi crede, resartum
Hoc Tibi prægrandi præsto cum scenore damnum.
Rusticus hic,—Satis est: Bos nam Tuus: imò, ait alter,
Si Meus, est longè res jam diversa profectò.

Quam

Quàm ridenda tuos benè pingit fabula mores!

Qui, si de propriis perdas quid vîve dolôve,
Protinus exclamas, & juras, ut tuus est mos:

Nîlne Dei curant mortalia? fulmina cessant

Cur, tam formidata, & vindex flamma Tonantis?

Jam virtus non Umbra Tibi est, jam Fâsque Nefâsque
Sunt aliquid; cœlesti agnoscis origine nata.

At violata fides si Te ditaverit auro,

Tum Superùmque minas, & bruta tonitrua spernis,

Sub pedibûsque jacent leges, & vincula Sacra.

Nequicquam: namque haud Virtus, mutabilis auræ
Arbitrio popularis, honore orbabitur æquo.

Antè etenim versus cedit color ater in album,

Antè diem Luna efficiet, Phœbûsque tenebras,

Quàm Diva exciderit Solio, quo fixa per omne
Perstitit, & perstabit in omne immobilis ævum.

D

Non

NON DANTUR
IDEÆ INNATÆ.

ÆC unde rerum tanta scientia
Quâ Mens superbit? Scilicet Artifex
Impressit æternus tenaci à
Principio sua signa ceræ?

Hinc illa dives, quam tibi vendicas
Intùs, supellex? hinc bona copia?
Hoc fonte derivata, felix
Jugis aquæ tibi vena manat?

Erras: nec arvum, nî labor improbus
Et vomer adfit, messibus horrea
Implebit optantis coloni
Triticeis Cererisq̃ dono:

Neglecta

Neglecta squalet, nec sterilis minus
 Humana Mens est ; semina nī sua
 Jactaret Usus, nī labore
 Fingeret assidudūque cultu.

Potanda aventi porrigit ubera
 Fœcunda nutrix, Experientia;
 Hinc robur, hinc labente furgit
 Tempore conspicienda moles:

Tabella, cunctis nuda coloribus,
 Qualis videtur: nil animum movet,
 Quanquam figuras sustinere
 Mille potens, Opifex priusquā

Succosque prudens & calamus parat:
 Tum demum amœnus verticis asperi
 Prospectus, apparētque suprā
 Capripedum Dryadūque latus.

Aut quale fuscæ Marmor in Africæ
 Solo recisum, sumere idoneum
 Quoscunque vultus, seu Diana
 Seu Cytherea magis placebit:

Informis, ater, sub pedibus jacet,
 Donec politus Phidiacā manu

Formosa tandem destinata

Induitur Lapis ora Diva

Jam jamque ponit duritiem placens
 Et nunc ocelli, & gratia mollium
 Spirat genarum, nunc labella &

F. A. N. S.

